

Psáno pro všechny tuláky a trampy

O R B I S

-

T R A M P U S

-

A K T U A L I T

-



= vydání T =



OBČASNÝ - NĚKOLIKASTRANÍK - OBĚŽNÝ

Narozeno : 27. 5. 81

Začátečník . . .

Vše, co je zde napsáno,
jsem si někde přečetl, zaujalo mě to

a dávám na vědomí

široké tramské veřejnosti . . .

PŘEKLEPY A CHYBY MUSÍTE PROMINOUT

P O Z O R _ P O Z O R

Z a l í b i l - l i se ti tento "oběžník a jsi-li
sběratel, přepiš toto vydání, OBIS pošli dál
a TEPRVE PAK SI ORIGINAL USCHOVEJ ! ! !

Stačí-li ti přečtení, předej pak OTU dál
spřízněným duším.

Nechte kolovat POUZE 30 DNŮ ode dne narození!!!

x x x x

redakce

M U Ř Í _ N O H A

Já sem totiž do modrý blázen. A nejlepší námožnic-
ká modrá byla vždycky na nebi nad Muří nohou, tam
měle nebe vždycky v záři vyšisova ný kolena jako
ty nejsprávnější džíny.

Muří noha by l náš první seník, kterej sme našli,
takovej pohádkovej prototyp, že člověk, vždycky
když k němu večer přicházel, čekal, že tam budou
mít mejdan jednovoký gnomové nebo nějaký malí taj-
trlíci. Celá ta dřevěná stavba s doškovou střechou
stála metr nad zemí a byla podepřená jenom upros-
třed jedním tlustým muřím kulem, a když sme lezli
po žebříku nahoru, začal celej ten vejtvor nějaký-
ho fořta se smyslem pro romantiku nabírat elegantn
rotaci. Měli sme ho nejradši ze všech seníků, pro
tože se tam nejlíp snilo v tu chvíli, než zabzučel
komáři zipů na spacákách a na člověka se svalil
spánek, hunatej jako mýval.

Těsně pod seníkem tek potok, vlnky si v něm vždyck
vo nás drbaly, že sme je museli vokřikovat, když s
nám plotky do řeči. Nad potokem byl krásnej kemp -
- stromy vověšený lebkama laní a jelenů, co sme na
šli po lese, a z vohniště byla solidní mořyla, jak
se popel zvyšoval a my pořád přidávali nový kameny
kolem. Nejlepší ale, říkám, bylo to nebe, fakt,
jako kdyby do něj navěsili s vý džíny všichni nebe
ký jzdci.

Začala potom taková tra dice jezdit tam na Štědre
večer - po stromech blikaly svíčky a celej les vo-
něl po smaženejch kapřech, zpívali sme při kytarác
Sva tou noc - víte, já doma vánoce nijak zvlášť ne-
milova l. Případlo mi to vždycky toporný shánět
dárky na poslední chvíli a po ulicích lidí, že bys
nejra děi chodil s kosou.

Ale tady v lese sem byl vždycky dojatej jako bláze
Dával i sme si dárky - bejvaly to s amý špičky a
fajfky, prostě každej vykoupil trafikou - všechno
tak, aby se to vešlo do kapsy zimáku, ale člověk
z toho měl větší radost, než z těch věčnejch pono-
žek, který sme tolik potřebovali, protože na každý
vandru se propálily aspoň jedny, který sme doma

dostávali.

Jednou nás tam na Štědrej den vobjeřvil hajnej, kterej si řel udělat řtědrovečerní náladu, a byl z toho úplně zjančenej, pořád držel přeř sebou kozlicí a vobličeř měl jak Alenka v řiší divů. Stál na místě a nemoh mluvit, až ze sebe dostál: "Do prdele ...totém..." Potom s náma seděl a jeho slivovice mě nila majitele v souřředěneřch kruřnicířch. Taha-li sme z něj lovecký historky a von je solil neúnávně a senzačně prolhaně. Jelenům rostlo paroří do výře tří cvičeneřch godotů a kařždá rána řla přeřně na komoru. Byl to krásneř večer, a když mi někdo začne v Praze vykládat vo vánoční náladě, tak si myslím: "Co ty víř, jaká je to věda, když s tebou na Štědrej večer sedí u vohně hajnej s fousama, jaký měl jen Divokej Bill Hickock a vosk mu kape na klobouk, v prace má virřinko, do hrdla mu klokoťá starej Jelínek a z hrdla lesní latina, co ty víř, jak kluci v zimákách zapadaj po kolena do sněnu, na zádech maj benžo a kytary." Přeřlo třistašedesát pět dní, třistašedesát pět smutků a radostí, slz a úsměvů, pláne byly zase bílý jak polární lišák a my s me zase křupali zledovatělý kaluřiny tím známým směrem, kapsy plný špiček a krásneřch slov, řaženeřch tak, aby se srd ce za stavilo, a když sme přeřli mů stek přeř potok, udělali pár kroků do paseky, viděli sme muří kůl, kterej tam stál sám jako ukazováček času, mířící do voblohy, jako by tam nikdo. Muří noha nestála, jako by si tu pohádkovou chalupu postavila na ten kůl jen naše fantazie. Stáli sme tam za raženě, vzteklí a zničení, potom naše hlavy zvedly na horu, po tom ukazováčku kůlu, kterej ukazoval na nebe, na tu jedinou naděři, ktere nám zbeřvala, ře tu oblohu nemůře nikdo zbořit a ře v záři dostane zase tu správnou barvu honáckeřch kalhot s vybědřleřma kolanama. Já sem totiž do modřblázen.

/Jan Vyčítal/

x x x

To byla poslední povídka z kniřky POTLACH, kterou jste tímto přečetli.

red.

20. pokračování

Dorozumivacím prostředkem severoamerických Indiánů byla samozřejmě jako u kteréhokoliv jiného lidského společenství, řeč. Víme však už, že při tolika různorodých kulturních skupinách a kmenech neměli Indiáni jazyk jednotný, a proto museli používat mezi sebou i jiné způsoby komunikace.

Takovým nejobvyklejším prostředkem byla řeč POSUNKOVÁ; u Indiánů nejen proto, že jim jako primitivním lidem nejlépe vyhovovala, ale i proto, že měli ve zvyku provázet mluvený projev různými gesty a mimikou. Kromě toho mnohé události rádi vyjadřovali tancem. To vše se mohlo promítnout v posunkové řeči, v níž vynikali zvláště příslušníci prérijních kmenů, a dovedli jí do takové úrovně, že se nezasvěcenci mohl zdát posunkový rozhovor dvou Indiánů hotovou pantomimou.

Mezi posunky existovaly ovšem především takové, jimž snadno rozumíme i dnes. Tak poležení prstu na ústa znamenalo "Tiše!", přejetí ukazováčkem po hrdle vyjadřovalo zabítí a pro označení spánku skláněli Indiáni hlavu k natažené dlaní. "Spánek" však znamenal i noc, případně den, protože podle počtu spánků se dny počítaly /například "čtyři spánky cesty" - čtyři dny cesty/. Pro slove "žena" používali pohybu ruky po týle shora dolů, čímž znázornili dlouhé vlasy; pro "týpí" nastavili proti sobě dva ukazováčky jako stříšku. Při slově "buvol" sevali obě ruce do pěstí, přiložili je ke spánku a ukazováčky znázornili rohy.

Z takových posunků skládali Indiáni celé věty. Jak to asi vypadalo, uveďme si na příkladu otázky "Jak jsi starý?", která se skládala ze čtyř znaků: 1. Ukázání /"ty"/, 2. Znak pro zimu /Indiáni počítali léta podle počtu uplynulých zimních období/, 3. Znak pro vyjádření počtu nebo množství, 4. Znamení pro otázky.

x

Kromě posunkové řeči měli Indiáni systém nejruznějších signálů. V prériích a na jihozápadě to byly

vzhledem k dobré viditelnosti signály OHŇOVÉ a KOUŘOVÉ.

Oheň se stal dobrým společníkem Indiána, který se ho naučil rozdělovat třením dřev /nebo pomocí lučiku, případně vrcením v dlaních, - viz z nichž jedno bylo měkké /cedr, bílá borovice/, druhé tvrdší /jasan, bříza/. Jiný, ale už přejatý způsob byl křesáním křemene a pyrit /Eskymáci, Algonkini/. Oheň přenášeli Indiáni z místa na místo v lasturách anebo v ditinách rohů.

Ohňové signály se uplatnily hlavně v noci. Měly spíše upoutat pozornost než podat konkrétní zprávu; na severozápadním pobřeží mohl ohňový signál označovat jak připlouvající velryby, tak i neznámou loď. Siouzové prý měli dokonale vypracovaný systém "ohnivých šípů" - tj. šípů, které zapalovali a jimiž stříleli v určitých intervalech, do určité výšky a jistým směrem.

Také kouřové signály hrály u préríjních kmenů velkou úlohu. Každý tábor měl dokonce zvlášť k tomu určené pozorovatele, neustále hlásajícího jakousi hlásku, odkud bývaly zpravidla kouřové signály "vysílány".

Nejprve se rozdělal oheň, aby připoutal pozornost. Když se jasně rozhořel, bylo nutné do něho přikládat trávu, vlhké větvičky a vše, co vytvářelo kouř. Dým nejprve zadržovali pod pokrývkou, kterou v určitých intervalech odstraňovali. Pimevé počtem ohňů ohlašovali množství ukeřistěných skalpů, Omahové podobným způsobem /spojeným navíc s pantomimou/ oznamovali vlastní ztráty.

x x x /pokračování/

2000 S Í T O /Houla/

Oči se zatoulaly mezi hvězdy a
a podílejí se s nimi
na prosívání osudů

v.. Nebeské síte...

Propadnu?

Nebo mne zadrží rozepjaté srdce ?

5. trampské meditace NHKG JITRO - s Cimburovým
kočářováním.

Pondělí 11.5.81 v Sportklubu proběhl už pátý běh
těchto pořadů. Po uzavření Malostranské besedy je
to nové místo, kde se konaj zajímavý trampský ve-
čery.

Domácí skupina JITRO a se zpožděním dorazivší
OZVENA z Brna /zabloudila v Praze/ se postaraly
o hudebnost večera. Při barevných diapozitivech
jsme se dověděli podrobnosti o státní ochraně Ji-
zerských hor a o černé perspektivě jejího stávající-
cího lesa.

Další příspěvek byl od hradního pána - o dalších
restauračních pracích na trampském hradu Helfen-
burku /u Úštěku/.

Hlavním aktérem večera byl Pepík Velek, který vy-
právěl některé podrobnosti a zajímavosti kolem
bránění přírody a nakonec byla autogramiáda jeho
knihy "Jak jsem bránil přírodu".

Mezitím Cimbura coby hlavní uvaďeč večera přednesl
něco prězy.

Na konec bylo možno si zakoupit za 5,- Kčs zpěvní
OZVENY.

Večer to byl vydařenej.

Limonádový Jee

x

x

x

TULÁCKÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Ve starých kanadách

ubíhala cesta -

... za lesy

vysvitl měsíc

ta lesklá ohnivá mince

kterou se platí

za naše tuláctví

ŽANEK

V 8 hodin ráno /OZVĚNA BRNO/

1. V osm hodin jede stará pára
 tratí, kterou míří do lesů,
 tak se usměj, čeho by ses bála,
 lehne si spolu do vřesu.
- R. Zaplanou zas ohně v dáli
 až se večer soumrak svalí
 my máme svůj flíček malý,
 který máme tolik rádi,
 budem zpívat až do rána,
 tak už nebuď ustaraná,
 přece nejseš žádná dáma,
 pojd' si s námi klidně zazpívat. A C B AD
2. Zas projíždím touhle známou tratí,
 kterou bych neměnil za tisíc,
 za námi se město v dálce ztratí,
 usměj se a nemrač se už více.
3. Lesní ticho je jak doušek čaje,
 zahřeje nás vůní jehličí,
 každý spěchá ven do svého kraje,
 v místa, kde ho město neničí.

/písnička z večeru "trampské májové medita-
 ce JITRO"/viz reportáž/

VÝSLEDKY SOUTĚŽE - znáte trampské písničky : ?

I. kole:

1/Dobřej den, 2/ Tak vo co de, 3/T jako Texas
 4/Hobe a pes, 5/Přijď jen na malou chvíli

II. kole:

1/ Zlatokop Tom, 2/Bál v lapáku, 3/Hudsenké šífy,
 4/ Ródné údolí, 5/ Kamarád /Břontosauri/

III. kole:

1/Peraněný koleno, 2/ Tři kříže, 3/ Bliizard,
 4/To mi poviděj, 5/ Píseň severu

IV. kole:

1/ Nebe modrý jako džíny, 2/ Bedna ved whisky,
3/ Ascalona, 4/ Krinolina, 5/ Rovnou taďy rovnou.

Soutěž obeslala 7 hadačů:

/jméno,-rajen, počet kol, cečkem správných odpověď:

HOULA-Brďy /2/ - 6,

MÁRIO-Karlovy Vary /4/ - 9

Sam-Kolovraty /1/ - 5

Datel-Týn n Labem /3/ - 7

Blesk-Ostrov N/O /4/ - 8

T.O. Estacade /Seňor a Finn/ /4/ - 17

Adéla - Karlovy Vary /4/ - 10

Celkové umístění v jednotlivcích

1. Adéla - 10 bodů
2. Márie - 9 bodů
- 3-4. Seňor - 8,5 bodu
- 3-4. Finn - 8,5 bodu
5. Blesk - 8 bodů

Nejlepší průměr na jedno kolo:

1. Sam - 5 bodů
- 2-3. Seňor - 4,25 bodu
- 2-3. Finn - 4,25 bodu
4. Houla - 3 body
5. Adéla - 2,5 bodu

Te jsou prozatímni výsledky po prvních kolech.

VI. kole : ??? znáte je ??? trampské písničky

1.znát blues kolejí a skřípět.....
2.před širákem spát, před spaním hvězdy....
3. ...jak přejít mám, proč neumím se nad.....
4.neměl prachy, zato měl si řádnej....
5. ...je to prostě něký levý, když už.....

UHODLI JSTE některý úryvek písničky,
tak to napište do redakce. L.Joe

Slyšel jsem, zjistil jsem, inzerce, různé . . .

-
- na brdských Hřebenech, v místech kde byly trampské boudy a campy se budou stavět malé turistické boudy bez spárvce, něco jako salaše, pro výkennové využití.....
 - částečnou funkci Malestranské besedy přebírá "Klub na Petince" Praha 6, Radimova 2, kde jsou na červen známí tyto pořady: 11. Spirituál kvintet 18. Brontosauři, 25. Táborový oheň MS.....
 - další pořad JITRA ve Sportklubu bude: *o říjnu 1981*
 - Samostatná příloha "Pajdy č. 3" je - ABECEDA TULÁKŮ - od Petry, oceněná v trapsavci 80 na 2. místě poezie pokročilých.
 - DÝM č. 30 byl posledním po devíti letech. Houla s ním končí.....
 - vyšla prémie knižnice Kamarád rok 1980 - VÍC NEŽ JEDEN HLAS. písně Paul Simona, Jacquese Brela, Bulata Okudžavy, Leonarda Cohena, Joni Mitchellové, Donovana a Boba Dylena.....
 - písně J. Nedvěda - Hlídej lásku, skálo má/Tremp a Potek / je možnoslyšet 2.6. po 12 hodině na stanici Praha v čs. rozhlasu....
 - Liberecké Tulačky hrají v radia na stanici Praha 3.6. v 16.15 hodin
 - Limonádový Joe stále shání tyto věci:
 - 1/ jakákoli razítka pro dekeraci tohoto plátku
 - 2/ mačetu
 - 3/ XV. patnáctý díl Sedkláckových hraček a tvrzení země české
 - 4/ filatelistický materiál všeho druhu - tzn. známky, celé obálky, razítka apod.
- Informace do redakce...

PŘÍSPĚVKY, INZERÁTY, ZPRÁVY a RŮZNÉ

přijímá: REDAKCE - Limonádový Joe
 Josef Medlín - Vlastislavova 565/13 Praha 4,
 NUSLE - L40 00

STAVBA A VÝVOJ PŘÍJEMŮ VE SVĚTĚ

1950 1955 1960 1965 1970

100 200 300 400 500

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

- 2 -

Práce - Státní podniky - Práce



Cena nevy číslitelná
PATISK DOKÁZÁN ! ! !
Nerozšiřuje PNS